

[Aage Fogh.]

af hvilken Grund de har beklaget sig, og hvorfor de Episoder har fundet Sted. Det er muligt, at det er de tilsynsførende, der ikke har været deres Opgaver voksen, men der kunde jo ogsaa være andre Aarsager; det mener jeg, at vi maa have nærmere oplyst i Udvalget.

Jeg kan derfor paa nuværende Tidspunkt paa mit Partis Vegne kun sige, at vi er villige til i et Udvalg at høre paa, hvad den højtærede Minister har at anføre, og derefter vil vor Stilling blive taget med Hensyn til, om vi vil medvirke til de Ændringer, der er foreslaaet, eller ikke.

Steffen Jensen: Det er med stor Interesse, jeg har paahørt den Diskussion, der har fundet Sted, ikke mindst fordi jeg i mit daglige Virke er med til at administrere de Love, der her er Tale om. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til bramfrit at udtale, at det ikke mindst for os, som er med til at administrere Lovene — i dette Tilfælde som Kontorbestyrere —, vilde være rart, om man fra Lovgivningsmagtens Side i meget større Udstrækning tog et rimeligt Hensyn til os, som skal administrere. Jeg tror, det vilde være godt, om man i Fremtiden raadførte sig med dem, som til daglig har med Administrationen at gøre. Det er rigtigt, som det ogsaa er anført i Bemærkningerne, at mange af disse Love er vanskelige for uindviede at sætte sig ind i, og jeg er klar over, at Lovens hidtil gældende Bestemmelser, ikke mindst enkelte af de Bestemmelser, som nu foreslaas ændret, trænger til en grundig Revision. Jeg stiller mig meget tvivlende med Hensyn til, om Beskæftigelsesudvalgene har været i Stand til at løse de Opgaver, som ifølge Loven var tiltænkt dem. Derimod er det min Opfattelse og Erfaring, at Loven har været brugt i en anden Retning end den tilsigtede, og at i hvert Fald Lovens § 5, hvor der staar, at der skal tages rimeligt Hensyn til den paagældendes Ævne til at paatage sig det ledige Arbejde, ikke er fulgt i alle Tilfælde.

Den største Gene ved den nugældende Lov har utvivlsomt været § 6, som nu foreslaas fjernet. Denne Paragraf har i mange Tilfælde været benyttet til unødige Chikanerier over for unge Ikke-Forsørgere. Ifølge denne Paragraf kan der ikke udbetales Understøttelse til saadanne Ikke-Forsørgere, med mindre det kommunale Beskæftigelsesudvalg har meddelt Attest for, at Udvalget eller andre Anvisningsmyndigheder ikke har kunnet skaffe vedkommende Arbejde. Al-

mindeligvis er det saadan, at disse unge Ikke-Forsørgere kun kommer til Kontrol, naar Vejrliget, især Frost og Sne, forhindrer Arbejdets Udførelse. Jeg har paa Kontrolstedet haft adskillige af disse unge til Kontrol i den værste Vintertid. Nogle af dem har op til 14—16 km at cykle for at blive afstemplet. Naar Afstemplingen har fundet Sted, har vi ifølge Loven Pligt til at sende disse unge Mennesker ud til Formanden for Beskæftigelsesudvalget. I mange Tilfælde maa de ogsaa henvende sig paa Kommunkontoret for der at faa opgivet, hvem der er Formand for Udvalget, og da Formændene jo ikke er pligtige til at have en fast Kontortid, er de i mange Tilfælde udsat for at maatte køre forgæves; jeg kender ogsaa Tilfælde, hvor man kun kan træffe Formanden for Beskæftigelsesudvalget om Søndagen. Formaålet med disse Udvalg har været, at man vilde sikre sig imod, at der i et Kommuneomraade fandtes arbejdsledige, samtidig med at der var Mangel paa Arbejdskraft. Jeg kender Eksempler paa, at ikke engang denne Opgave har disse Udvalg været i Stand til at løse. Den foreslaaede Ændring til § 7 tager Sigte paa at ophæve de kommunale Beskæftigelsesudvalg som kontrolerende Myndighed. Jeg vil ogsaa tro, at Staten ikke kan faa nogen mere effektiv Kontrol end netop den, som Amtsarbejdsanvisningskontorerne og Filiakontorerne udøver.

Som jeg sagde før, er mange af disse Love efterhaanden ret komplicerede, og det er ganske givet, at som Udvalgene nu vælges — for en 4-aarig Periode —, er de i mange Tilfælde ikke i Stand til at sætte sig ind i alle de forskellige Love, hvorimod man kan faa den nødvendige Kontrol gennem Anvisningskontorerne. Beskæftigelsesudvalgenes Arbejde vil altsaa for Fremtiden kun være at anvise ledig Arbejdskraft, specielt til Landbrug, Gartneri, husligt Arbejde o. lign., det vil sige, at man paa dette Omraade stadig agter at opretholde en Institution ved Siden af en i Forvejen bestaaende. Jeg maa forstaa, at Loven er Udtryk for en Art Mistillid til de af Staten i Forvejen oprettede Anvisningskontorer og Filiakontorer, og jeg vil gerne sige — og der tror jeg, jeg taler ogsaa paa mine Kollegers Vegne —, at vi betragter det i allerhøjeste Grad som et Udtryk for Mistillid til os, som i det daglige administrerer Arbejdsløshedskassen. Overalt, hvor man kommer i dette Land, findes der paa offentlige Steder, specielt Banegaarde og lignende Steder, kæmpestore Opslagsskilte, der forkynder gratis Anvisning af al Slags